

Sinisulg

Läänemaa Ühisgümnaasiumi ajaleht

1 €

Lõpetajate eriväljaanne

Nr. 16/ mai 2021

LÜGi muusikali "100 aastat koolilelu" esietendus
06.12.2018 | Foto Markus Sein

LÜGi Playback Gala
19.11.2020 | Foto Markus Sein

Juhtkiri

Minna on veel lõpusirge ja ongi juba käes selle kooliaasta lõpp - aeg, kus ühed tulevad ja teised lähevad. Kuigi päris arvestatava aja olime sunnitud jällegi kodus ekraanide ees veetma, pole tegemist veel maailmalõpuga. Lisaks kodus n-ö kinni olemisele sai ju ka palju ära tehtud. Jõudsime maha pidada nii mõnegi mälumängu, laada, Playbacki, sõbrapäeva, spordivõistlusi, Sinilinnunädala ja mida kõike veel! Isegi suunapäevadel ei jäänud päris käimata. Mis siis, et Jõuluball ära jäi; mis siis, et LÜGNESS jälle virtuaalselt toimus; mis siis, et välisreisid ei toimunud - varsti korraldame kõik asjad lausa kolmekordselt ära. Praegu aga vaatame asja positiivsest küljest. Kodus hakkasid tunnid hiljem, sai kauem magada ja olgem ausad, kes tahtis, sai kergemini spikerdada - kõik võitsid midagi. Ja muidugi ei saa unustada meie ägedaid abituriente, kes vaatamata raskendatud oludele midagi tegemata ei jäta. Meenutame Sinisules kõik koos neid kolme viimast aastat ja meie sõpru, kes kohe-kohe end juba gümnaasiumilõpetajateks nimetada saavad (uhke värk). Viskame nende tegemistele pilgu peale - kes naerab, kes nutab, see on juba teie endi otsustada. Seega tahaksingi öelda neile, kes uuesti tulevad - uuel aastal uue hooga, ning neile, kes lähevad - võtke viimast, see leht on TEILE!

Peatoimetaja Birgitta Vare
11.M

Monarhiveerg

Need peaaegu kolm imelist aastat on läinud kiirelt. Nende jooksul on palju korda saadetud. Olen veendunud, et tegin põhikooli lõppedes parima võimaliku valiku, kandideerides ainult LÜGi. Oma kogemustele tuginedes julgen väita, et just Läänemaa Ühisgümnaasium on parim kool Läänemaal või on tegu isegi maailma parima kooliga. Kokkuhoidvamat, tegusamat ning teotahtelisemat koolipere pole kui siin, Wiedemanni tänaval.

Meie üritused on kahtlemata kvaliteetsemad ja paremini korraldatud kui Eurovisioon ning meie õpilased ning õpetajad on enesekindlamad ja otsustusvõimelisemad kui tänapäeva poliitikud.

Minnes isiklikuks, siis tänu sellele koolile ning kooliperele olen ma just see inimene, kes ma olla tahan. Soovisin saada monarhiks ning selleks ma ka sain, kuid tegu ei ole puhtalt staatusega, vaid privileegiga. Olen meeletult uhke, õnnelik ja aupaklik, et mind on usaldatud niivõrd suursuguse kooli monarhiks. Mäletan, kui olin veel põhikoolis ja vaatasin, kuidas minust vanemad noored monarhiks valiti ning lootsin kogu südamest, et ühel päeval usaldatakse ka mind sellesse võimsasse rolli.

Sooviksin omalt poolt tänada kogu koolipere ning luban teile kõigile, et kui ma kooli lõpetan, ei kao ma kuhugi, sest LÜG ja siinsed inimesed on minu südames. Soovin ka tulevikus siia kooli panustada oma aega ja ehk ka teadmisi. Aidata nii nõu ja jõuga, kui vaid võimalik. Soovitan absoluutselt kõigil tulla õppima Läänemaa Ühisgümnaasiumisse, sest see on uskumatu, milliseid võimalusi see kool noortele pakub. Õpetajate ja õpilaste omavaheline usaldus on lausa imetusväärne.

Aitäh õpilastele, õpetajatele, kõikidele koolitöötajatele ja ka vilistlastele, kes ei ole ära unustanud LÜGi ning hoiavad seda kooli oma südames, kõige päiksepoolsemas toas, just tänu kõikidele nendele imelistele inimestele ongi see kool just selline, nagu ta olema peab.

Olge tublid ja püsige terved!

- LÜGi 8. monarh
Kristjan-Sander Peterson

Viire mõtted 8. lennust

Lõpetav lend on iseloomuga, ta teab, mida tahab ja läheb üsna kinnisilmi oma mõtet järgides edasi. See on suurepärase omadus! Kuigi mõnikord on kasulik ka nõuandjaid ja hoolivaid kaaslast kuulata. Peavalu asemel on see lend toonud mulle mitmeid põnevaid väljakutseid: kuidas korraldada nii, et ainus saksa

keelt õppiv õpilane klassis saaks ka normaalse tunniplaani, kuidas jagada õpilased gruppidesse, kui klassis on vaid 17 õpilast, kuidas õpetada matemaatikat humanitaarklassi õpilastele jne. Humanitaarklassi matemaatikaõpetaja töökogemus oli huvitav ning pakkus mulle üllatavaid

diskussioone. Kas teate, milline näeb välja fraktal? - humanitaarklass on näinud, sest just selle esitlusega asendas üks õpilane oma logaritmid kontrollitöö. Peale kooliüritust me alustasime matatundi tagasisivaatega toimunule, see on lihtsalt ütlemata äge, kui erilisi pisiasju märkavad humanitaarklassi õpilased.

Suures plaanis on see lend jätnud minusse mitmeid unustamatuid hetki - Mattias Kerge jälle-ja-jälle pildil, sest võidetud on järgmine võistlus või olümpiaad, Karl-Alex direktori asendajana, Kristjan-Sander Peterson monarhina, Katariina Sits ja "Külmale maale", Anette töökus, Mattias Metssalu oma tohutu positiivsuse ja heatahtlikkusega, imeline Karolina Lillemets laulmas romanssi, Kendra lugemas valmi, Liisi ja "Tulevad, tulevad", Eliis-Maria palliplatsil ja nii võiks jätkata veel pikalt.

- Sander

Foto: Tõnu Tiit

Mairi mõtted 8. lennust

Kuidas sa peagi lõpetavat lendu iseloomustad?

Kogu lennule üldiseloomustust on mul keeruline anda, sest minu silmale on praeguse lennu igal klassil oma (teistest erinev) vibe. Aga ehk just see iseloomustabki?! Endale kindlaks jäämine ja omas mahlas mõnus ujumine?! Kuigi ujumisstiilid on siiski üsna erinevad. Ka klassiti.

12.H ja 12.M on mulle rohkem tuttavad, ülejäänute puhul on kokkupuuted paraku vaid ürituste ja/või VÕLVI-põhised. Kui ujumisstiilide metafoori juurde tagasi tulla, siis 12.M teeb rahulikke kroolitõmbeid ja vesi ümbruses pigem vaid virvendab. 12.H aga supleb valjuhäälselt ja üksteist priitsides, ümbruses värvilised (pääste) rõngad.

Mul on siiralt kahju kontakt- tundide vähesusest (ootasin neid mõlema klassiga väga!) ja teatud projektide ärajäämisest, mis oleks kindlasti avanud nii klasse kui kogu lendu ning vähendanud mu praegust sõnakehvust. Niisiis ongi minu eredaimad mälestused

seotud LÜGi viimati toimunud Jõuluballiga (äkki seepärast tundub kogu lend veidi bondilik!?) ja Playbacki numbrite ettevalmistustega. 12.H põhjalik viimistlus kõikides nüanssides ja pea kogu klassi lavale saamine, 12.LR-i lai ampluaa vanadekodu elanikest settekaevu sultaniteni, 12.S-i viimase aasta suured üllatajad ja viisikatke „nu mä, nu mä iei, nu mä, nu mä, nu mä iei“, mis kummitas mind nädalaid. No ja proovid Modern Talkinguga – ülinaljakas kogemus, mis paneb mind vahel endalt küsima, et kui Peeter ühel hetkel näiteks koos oma kolme tulevase lapsega mulle vastu tuleb, siis kas ma näen lõpuks Peetrit või Thomas Andersit?!

Jaga palun ka mõnda rõõmsat mälestust, mis sa sellest lennust endaga võtad.

Kõige tänulikum olen ma väikeste avanemisüllatuste eest (lootan, et tundsitate ennast siinkohal ära!) ning lavakunsti jätkukursuse suure avanemise eest – ma õppisin sellest palju ja nautisin täiega!

Foto: Markus Sein

- Rasmus

12 LR - Vihm maha ei murra

10. LR ajaarvamine ning alguslugu

Meie teekond algas 2018. aastal avaaktusel. Alguses valitses klassis ning tundides üldine vaikus, keegi ei öelnud sõnagi. Järk-järgult, tänu meie klassijuhataja Kadri initsiatiivile meiega juttu ajada ning kõikvõimalike asjadega aidata, vallandus ka meie klassis suurem jutuline. Saime kooliga sügavama sideme peale Läänemaa loodusõppepäeva õppereisi 17. septembril. Nagu looduslastele kohane, saime kohe esimeses peatuspunktis suure sahmaka vihma kraesse. Oli märgata, et õpetaja Imbi oli natuke pahur, ning palus hiljem tundides tagasisidet küsides vihmale ja üldisele halvale ilmale mitte viidata. Nõva rannas saime teada, et Imbi oli ise kohale tulnud palavikus, sest see reis oli temale tähtis uue loodus-reaal klassiga tutvumiseks.

Meie klassi passiivsuse kaotamisele aitas tulihiingeliselt ja kahe rusikaga (piltlikult) lauda tagudes kaasa nüüd juba teadantuntud Karin-Lükk Raudsepp. Astunud esimesel perioodil esimest korda muusikaklass, sai üldkogukonnale kiirelt selgeks - klassi hoiakus suhtlemisse on vaja teha kardinaalne muudatus, sest potentsiaalide vahe suhlemise mastaabis õpetaja ning klassi vahel oli saavutanud superkriitilise taseme. Olukord nõudis pingemaandust ning leevendus saabus

kiiresti muusikaajaloo õppimise näol. Nimelt pidime kogu perioodi vältel pea igas tunnis õpitava ajastu kohta muusikaga mitte seotud faktide otsimist kodus teostama. Järgmise tunni alguses need suures hirmus Karinile ette kandma, oodates tagasisideks kas üllatunud nägu ja "Mhmm yeeeeees!" või siis "Ääääääh.. kuiv õpikufakt... ei taha neid kuulda.". Oli ka juhtumeid, kus Lükk lubas saapaga visata, kui asi käest hakkas minema.

Õpetaja Imbi jäi väga hästi meelde, sest iga tund oli eriline ning huvitav. Näiteks olime ühe tunni ajal arvutiklassis, kus pidime lahendama kaardiülesandeid. Kahe klassivenna loba muutus ühel hetkel liiga valjuks. Korrag kustusid ära tuled ning õpetaja ronis laua alla loba eest peitu. Trall ei lõppenud ka õpetajatepäeval, kui meie hirmuks ja suureks üllatuseks astus klassiuksest Imbi asemel sisse Vadim Konov. Jää murdus, kui klassi tagant kostus küsimus: "Kas Maa on lapik?", millele kõlas kiiresti klassi eest vastus: "No kurat!! Mis küsimus see selline on?!".

Proovisime Playbackis saavutada edu Meie Mehe lauluga "Settekaevu sultan", paraku jäi meie sära kohtunike poolt märkamata.

Kevadel tuli päevakorda lõpureisi küsimus. Peale pikka arutelu, mida sai kohati kutsuda ka debatiks, kõlas muu seast kõige paremini Vormsi. Start oli peale klassi ametlikku lõpetamist suve alguses Haapsalu turuplatsilt ratastega. Kõik oma kola ja muud tarviliku saime laduda Kadri ja tema mehe autosse. Saarele jõudes võtsime suuna Hulloosse, kus tahtjad hüppasid kiiresti poest läbi, kuniks ülejäänud vestlesid natukene lõbusas tujus kohalikega. Käisime kärmelt ära ujumas, siis saime kätte majutuskoha võtme kätte, et valida endale toad ning hakata baariruumi õhtuseks peoks sättima. Murekoht tekkis AUX juhtmega, millele keegi ei olnud mõelnud, aga õnneks omanikult saime sellegi. Hommikul peale koristamist ning söömist oli meil aega kella neljani, et saarega tutvuda: sõitsime ranniku ääres, kuid avastasime ennast ka keset metsa, külastasime kirikut ja tuletorni. Lõpetasime taas ujumiskoha juures Rumpos, kus osa jõudus teha veel kiire supluse. Oligi läbi see tore reis ja 10. klass, kuid teadsime sisimas, et parim on alles ees - nüüd kus olime suutnud klassi lõpuks omavahel liita.

11. LR seikluste jätkumine ettearvamatul olukorra eel

Enne kooli algust augustikuus tekkis klassigrupi mõte minna õpetaja juurde grillima. See mõte sai kiirelt reaalsuseks, kui Kadriga vajalikud kokkulepped tehtud said. Eestlastele kohaselt oli alguses kõik vaikne, kuid peatselt võttis see tagasihoidlik istumine rohkem peo nägu. Kõigil mõliskus ka juba mõtetes "uurimistöö". Närvipinges kasvas enne 11. klassis jätkamist.

Sügis algas olümpiapäevaga, mille jaoks oli meil vaja klassile võistkonnanimi välja mõelda. Üks klassivend sai idee ühe joogi nimes ja nii sündiski mõte panna võistkonnale nimeks Mittlandia. Kõik otsustasid, et riietusstiiliks võiks jääda must-valge. Etteaste tuli megahästi kõigil välja ja meeldis rahvalegi.

Selleaastase Playbackiga läks palju edukamalt kui eelmine kord. Tones and I "Dance Monkey" oli suhteliselt uus ja edetabelitesse äsja jõudnud

Foto: Sille Männik

laul. Saavutasime teise koha ja saime igasuguseid toorbatone ja kaks AG plaati ka.

Aasta viimase kolmandiku veetsime sündmustevaeselt distantsilt õppides - oli alanud pandeemia.

12. LR tee lõpp või kas ikka on?

Ootused ei olnud just kõige kõrgemad peale 11. klassi poole pealt äkitselt alanud distantsõpet, kus jäi nii mõnelgi õppetöösse sisse lünk motivatsiooni puudumise pärast või siis muudel põhjustel. Lootsime, et oleme suutnud olukorra ning epideemia riigis kontrolli alla saada. Paraku nii ei läinud ja peale jõuluvaheaga saime direktorilt Stuudiumi kaudu mureliku sõnumi õppetöö ülekandmisest taas kord koduõppe vormi. Sel hetkel oli kindlasti meie jaoks pingetõus suurem, sest 12. klassi lõpus on teadagi vaja sooritada 4 eksamit. Nendest kolm riigieksamit ning üks vabal valikul koolieksam. Võtsime viimast statsionaarsest õppest ning üritustest, mille korraldamine oli lubatud. Eelmises klassis olime võitnud metsateemalise viktoriini ning saanud endale sõidukompensatsiooni õppeesmärkidel teostatud reisidele. Sihtpunktiks sai Hiiumaa RMK metsa- ja looduskeskuse maja. Tutvusime erinevate keskkonnateemaliste olukordadega ja saime kätt proovida puu "proovi" võtmisega. Käisime ka uuenduslikus Tuuletornis, kus tutvusime valdavalt kogu Hiiumaa arengu looga. Suuremad rammumehed said ka mööda seina üles ronida ja siis sealt alla laskuda. Sõidul tagasi praamile kuulati bussis muusikat ja elati täiega kaasa.

Kätte oli jõudnud Playbacki periood. Klassil läks tavapärasest kauem aega, et valida lugu, mida järgi teha. Kokkuvõtvalt jäeti asi viimasele hetkele, sest keegi ei tahtnud sellega tegeleda. Peale pikka mõtlemist saime valitud looks Pitbull "Fireball". Juba ise eeldasime, et kohta siit ei tule ja nii ka läks. Proovide vältel käisid ka läbi mõtted asi üldse ära jätta, aga me võtsime ennast kokku ja tegime siiski ära.

Sellelga meie viimase aasta sündmused lõppesid, sest pandeemia jätkus ja elu oli suuresti ekraani taga.

- Martin & Karl-Alex

Kadri oma kollektiivist

LÜGis nii mata- kui keemiaõpsina laineid löönud, TT-lt teatepulga üle võtnud särtsakas füüsikaõpetaja Kadri Mitt kirjutab oma klassi kohta järgmist:

“12LR, minu armsakesed!

Esimesed emotsioonid: Nii vaiksed! Kas nad üldse räägivad? Nii korralikud, uskumatu! Kuidas ma küll nad vastama ja suhtlema saan?

Läks paar nädalat ja sellest vaiksest teineteist kompavast õpilaskogumist oli saanud juba koos toimiv klass. Läks veel natuke ja no nii ühtset, kokkuhoidvat ning teineteisega arvestavat ja südamlitku klassikollektiivi ei olegi olemas. Uskumatu! Ei teagi, kas see esimene ellujäämistatk Nõvale ja Perakülla oli see, mis nad nii läbi leotas ja ühtseks puhus, või oli see hoopis sinilinnunädal. Tegelikult nad lihtsalt ongi vist sellised ERILISED.

Aru saavad ainult asjaosalised - perekonna värk ;)

- Pestud lapsed nii pealt kui ka alt
- Muhe jõuluvana ja tema põlvel istuv „pisike“ pakisaaja
- Südamega tehtud imelised kaardid
- Fantastilised lillekimbud
- Suussulavad koogid ja küpsised
- Faktimängud
- Päikeselõõsas rattaretk
- Uhked tahvljoonised
- Peitusemäng

Nende „etteasted“ nii Lossiplatsil kui koolimaja laval on näidanud nende mõnusat huumorisoont, head esinemisjulgest ning koostehatahtmist. Nad on suutnud mind pisarateni liigutada, ikka heas mõttes, kordi ja kordi. Õpetajatepäevad, klassigrillid minu õuel, jõuluõhtud, Vormsi reis... Loodame, et saame saarereisi ikka ka sellel aastal teha. Olgu see saar siis milline tahes.

Ma olen ikka väga õnnelik inimene, et minu elutee on mind viinud kokku just selliste inimestega, just selle klassiga, et olen saanud olla nende klassijuhtaja ning koos nendega areneda ja kasvada ka natukene paremaks - noh ikka natukene nende nägu.”

Tundub, et 12.LR on just niisama tore, armas ja vahva kui nende klassijuhataja. Nagu öeldakse - vaga vesi, sügav põhi. Jõudu, jaksu ja loodame, et iga-aastane saarereis saab ka ikka tehtud!

- Birx

12.M - Mälumänguritest võrkpalluriteni

Meie klass on täis imelisi, kuid täiesti erinevaid inimesi. Kasutades meie klassijuhataja väljendit, siis meie klassis leidub õpilasi "polkast rokini". Meil on kõiki: jalgpallureid, võrkpallureid, ratsutajaid, tantsijaid, joogatajaid, laskjaid, pinksimängijaid ja kõiki muid sportlasi, ettevõtjaid, kirjanikke, kunstnikke, muusikuid, fotograafe, mälumängureid ja keda kõiki veel. Koguni monarh ise õpib just meie klassis. Peale lõpetamist võib kindlasti meie klassi vilistlasi leida nii suurfirmadest, agentuuridest, spordiliigadest, riigikogust, doktoriõppes, välismaalt kui ka autoremonditöökodadest ja jõusaalist.

Vaatamata meie erinevustele on 12.M kahtlemata kokkuhoidev. Näib, et klassis on mingisugune seletamatu nähtamatu side, mis muudab ühtseks. Selles võib igaüks veenduda, jalutades nullkorrusel mööda puhkeruumist, mis reeglina on vahetundidel justnimelt 12.M klassi käsutuses. Niisamuti ei saa jätta mainimata käitumismustrit,

mis on kolme aasta jooksul õpetajates hulga hämmingut tekitanud - kommet jalutada tundi sisse kõik koos ja täpselt õigel kellaajal või enamasti veidi hiljem, (mistõttu õpetajad on ähvardanud

vahel kõigile hilinemise panna, aga ometi ei ole seda teinud, me täname!)

Oleme end kõigi kolme aasta jooksul ühtse tiimina tõestanud ka spordivõistlustel. Lisaks pole meie klassi number kunagi mainimata jäänud olümpiaadide, kõnevõistluste ja mälumängude edetabelites ning ka Playbacki lavadel oleme nii žüriile kui publikule muljet avaldanud.

Tundides on aga õpilased vaiksed ja pigem omaette nokitsejad, ei tule tihti ette, et keegi ise sõna võtab, käe tõstab või end vabatahtlikuks välja pakub. Tihe koostöö saab hoo sisse hoopis õhtuti järgmiseks koolipäevaks valmistudes või distantsõppel kontrolltöid tehes - siis on meie lahendused vahel liigagi sarnased.

- Marlene

Ülle oma kollektiivist

Kallis 12 M!

Alles Sa tulid, juba Sa lähed. 3 aastat on läinud linnutiivul. Ei jõudnudki nagu midagi koos korraldada ja teha. Nagu ei jõudnudki õieti tuttavaks saada. Need 3 aastat olid veidrad, eriti viimane. „Palun ärge seda aastat minu vanuse hulka arvestage, ma poleseda üldse kasutanud“ , on sotsiaalmeedia nali. Küllap paljud tunnevadki nii, ja kui päris maailm polnud inspireeriv, siis loodan, et oma unistustes ja plaanides jõudsite täiega PANNA HULLU! Kõik teie, kelle hulgas on kuldseid ja kassikuldseid, hõbedasi ja lihtsalt läikivaid, killuvendi ja neid, kelle naljasoon on umbes, sügavuti minevaid ja hajameelseid, neid, kelle elu on sport, auto, hobune või tik-tok, neid, kelle elu on plaan või seiklus, neid, kelle elu on GTA,

jne, jne.

Kõik teie olete äärmiselt armsad, südamlikud ja hoolivad.

Tuttav lause, et küll ma homme õpin, vastan, kirjutan, ... kooli lõpetamiseks ei sobi. Küll ma homme lõpetan! Kõlab ju veidralt?

Just täna ja praegu ongi homme. Ükski kool ei suuda Sind enam kinni hoida, sest lõpuks saad Sa nüüd hakata tegelema nende asjadega, mis Sind päriselt huvitavad. 12 M, teil on vabadus valida tuleviku võlu või tuleviku valu vahel, rohkem valikuid ei ole. Sa oled siin maailmas selleks, et elu elada, mitte karta. Inimesele on vaja kolme suurt asja: puhast vett, puhast õhku ja vabadust. Kõik muu on kas boonuse või pudipadi. Ja nüüd veel üks reegel: ARMASTA OMA EMA JA KODU.

- Marko ja Erko

Foto: Martha Aavisto

12.H - Issanda loomaaed on kirju!

Milline on 12. humanitaari tõeline pale?

Haara oma pilet, sest tuur värvikirevas loomaaias algab peagi! Tere tulemast, olen sinu giid tänasel retkel. See ringkäik saab olema ka viimane meie loomaaias, sest on aeg igalühel oma rada otsida ning pärismaailmas elada.

Oleme väga kokkuhoidev kollektiiv ja ei keera selga kellegi muredele. Omade eest lähme alati välja ilma kõhklusteta. Meie loomad on väga isikupärased ja omamoodi, julgen isegi kasutada sõna "ainulaadsed". Meie territooriumil on kiireid ja vihaseid ning rahulikke tihaseid, kuid meil naer ei lakka ja ükski mure ei suuda ületada rõõmu.

Siinsete loomade suhtlus ei lõppe tööpäevaga, koos on ette võetud öiseid autotuure linna peal ja vähem öiseid grilliõhtuid, siinkohal rõhutan, et omasid me hoiame. Suutsime ka täielikuks zen-iks muutuda Arvo Pärdi keskuses muusika saatel lillepotte maalides. Me ei ütle ära ühelegi võimalusele oma uhkeid sulgi ja läikivat karva eksponeerida, olgu see siis laval või spordiväljakul (PS! oleme selles isegi head, lausa parimad).

Teeme väikese peatuse siin, mu paremal käel on 2 ükssarvikut ja 2 kameeleoni ning vasakul meie legendaarsed pärdikud ja saabastega kass, kes tulid siia seltskonna pärast. Oleme kõik väga erinevad, kuid

aktsepteerimine algabki sealt, kus on midagi, mis on teistmoodi.

Meil on kujunenud ka paar hõimupealikkude, kes veavad nii nõu kui jõuga kogu salka läbi raskuste ja rõõmude. Kõigi külastajate lemmikuks on kujunenud Kata, Liisi, Merel ja Tiina - neile kuulub meie loomaaias eriline austus. Kuid ei saa mainimata jätta, et igaüks meie seast on särav ja eriline. Meil on mitu edasiviivat jõudu, kuid kuninganna positsioonil on meil Tiina. Ta oli loomaaia esimene elanik, ta aitas kõigil liitujatel end koduselt tunda ning andis sellele loomaaiale särtsu ja julgust juurde, tema on selle loomaaia hing. Tiina pole kunagi olnud kade jagama oma elutarkust erinevatel teemadel, need tarkused on pannud meid naerma ja paljud nendest teradest oleme endaga kaasa võtnud.

Armastame kõik tohutult oma loomaaeda, kuid päevad pole vennad ja mõnikord on mõnusam kivihunniku otsas päikest võtta kui klaasi taga olevatele lastele keelt näidata. Keele näitamises ja teiste naerutamises oleme aga samuti meistrid. Krutskeid me oleme teinud omajagu 10. klassi 1. aprillil lõhkusime kogemata Tiina ruumi seinakella, tahtsime aega edasi keerata, kuid aprillinaljaks sai hoopis see, et kella polnud enam.

Meile on omane igal võimalusel vaielda ja argumenteerida, kui see ratas pöörlema hakkab, ei jää see enam

pidama. Üks meister loomataltsutaja on Karl Hein, kes omapärase tehnikaga kogu loomaaia tähelepanu täielikult võidab, selle tehnika nimi on Kahoot. Loomalausujatena toovad meie elanikud välja veel Karini, Mairi, Kadri, Kareli - nemad said meie lemmikuteks, kuid ka kõik teised loomaaia töötajad on pälvinud meie tänu meid toites, korrale kutsudes, rahustades, dresseerides - kniks ja kraaps neile selle eest!

Meie tuur ongi lõppemas, olid toredad tegutsemisaastad, kuid linnukesed peavad nüüd tiibu sirutama ja pärdikud õnne poole ronima. Soovin kõigile loomadele suuri unistusi ja loodan, et igaüks oskab oma potentsiaali ära kasutada, sest olgem ausad, see seltskond suudaks kasvõi riigipöörde teha.

Mõned mõtted sellelt kirjult seltskonnalt:

"Soovin palju seiklusi, praegu on just õige aeg, millal tuleb mälestusi ja kogemusi saada ja koguda, sest läbi nende mälestuste ja kogemuste me õpime elust ja endast kõige paremini!"

"Pange täiega edasi, olete nii lahedad inimesed, jään igatsema. (Kui just väga ei taha siis ärge lapsi veel saage!)"

"SININE ON ALATI ÕIGE!"

"Palju lapsi - suveks. Jäätist - tulevikuks (või vastupidi, idk)"

"Suvel pange täiega ja koguge raha, et väga vaesteks üliõpilasteks ei jääks, ning valige need teed, kuhu süda kutsub."

"Soovin, et inimesed mõttestaksid oma elu hoolikalt ja pürgiks usinalt sinnapoole, kuhu jõuda tahavad. KÕIK ON NIIIIII POTENTIAALI TÄIS!"

"Ma ei lähe kooli, sest muidu ma ei erine teistest - Tõnu Tiit, Füüsika 15/03/2019" (tõenäoliselt selle tsitaadi pärast me lõpuklassis nii palju ka puudsimet)

"Parim mälestus on ikka Playbacki võit, see tunne oli võimas ja hiljem oli nii südantsoojendav seda rõõmu üksteisega jagada."

Foto: Tiina Brock

Tiina oma kollektiivist

Foto: Tiina Brock

Hullult armsad hullukesed
 Olete minu kolmas klass LÜGis. Minu põhimõte on, et ma ei eelista oma üht klassi teisele – kõik klassid on millegi poolest erilised ja armsad. Olite teie ka! Nii olete ka teie toitnud minu hinge, rõõmustanud südant, kuid ka kulutanud vahel närve ja pannud muretsema. Mis on täiesti loomulik – mul endal oleks vist imelik hakanud, kui mingeid probleeme poleks olnud. Te olite 100% inimesed: suure südamega, lõputu rõõmuga, imeteldava empaatiavõimega (loobusite jõulukinkidest, tehes need hoopis sõjapõgenike lastele), suure kultuurihuviga, samas vahel ka ülekeeva vihaga või pisaratemerega, kui mängus oli ebaõiglus või haiget saanud süda. Elu ei kulge kunagi laineharjal, õnn ei ole miski püsiv seisund. Ja hea ongi! Kui on naeru vaheldumisi pisaratega, siis olete elus ☺

Teiega jääb seonduma ka see, et alati oli väljasõitudel vaja nii palju erinevaid toidupakke: veganid, taimetoitlased, gluteenitalumatud jne. Pole mu klassides ka kunagi olnud nii suuri Humana sõpru (taaskasutus on teie seas popp), ega pole keegi varem selliseid programme klassiõhtuteks teinud. Mitte kunagi polnud teiega igav, ka tundides mitte: nii tähtsusetu kuulajaid ja küsijaid kohtab harva. Mul oli ikka tegemist vahel, et teie tempoga kaasas käia ja kõigile küsimustele vastata.

Ja üks asi veel, mis jääb paratamatult teiega seostuma, on see pandeemia... Midagi pole teha – te jääte minu

koroonajaklassiks. Selle märksõnaga ilmselt tulete mulle tulevikuski meelde. Te kaotasite kokku umbes 17% koolis koos õppimise ja koos tegutsemise ajast: ära jäid kaks suunapäeva, ei pääsenud me ühtegi kõrgkooli külastama, ära jäid Mingi Muusika Üritused, ära jäi Peterburi reis 11. klassis, ära jäi suur osa välisprojektide reise, kus paljud teist oleks osalenud – Hispaania, Soome, Taani –, ära jäi teie viimane jõuluball, ära jäi lennupulm...

Mis siis üldse toimus ja mida te teha saite? Õppida saite ja palju ja igasugu erineval moel. :D Ja kõvasti olete raha teenimiseks tööd teinud, mõni rohkemgi kui õppinud! Ja minu klassidest olete saanud kõige rohkem võite spordivõistlustel! Ja olete saanud kaasa teha kahes muusikalis ja kahtedel monarhivalimistel ja võistkonnana Brockhoot tulevikuolümpial osaleda ja saite olla ise nii sinilinnud kui ka uusi koolikaaslasi sinilindudeks ristida. Ja suunapäevadel jõudsite ära käia Tallinnas Kaasaegse Kunsti Muuseumis, Teatri- ja Muusikamuuseumis, KUMUs, VABAMUS, Rahvusraamatukogus salapärase fondidega tutvumas, kommunismiohvrite memoriaali vaatamas, telemajas ja ETV muuseumis, lisaks Laulasmaal Pärdi keskus. Teatrites jõudsite käia minu mälu järgi üheksa korda: saite käia Tallinna Linnateatris, VAT-teatris, Eesti Noorsooteatris (NUKU), Telliskivi loomelinnakus Vaba Laval nägite Improteater Impeeriumi lavastust, Kanuti Gildi Saalis nägite Musta Kasti

lavastust, Paide teatris nägite nende ja Musta Kasti koostöölavastust, Haapsalu kultuurimajas saite näha veel Vanemuise, TÜVKA näitlejaeriala lõpulavastust ja Endla teatri lavastusi. Ja mõned said välisprojektidega käia Soomes, Saksamaal, Rootsis. Ja kahel jõuluballil saite osaleda. Ja kolmel Playbackil lõite kogu hingega kaasa, millest viimasel särasite unustamatult – see jääb kõigile meile kindlasti meelde! Ja Liisi ja Made õuel saime kevadeti grillida ja VÕLVis mitu klassiõhtut teha. Ja kindlasti jäi midagi veel nimetamata. Seda kõike vast polegi nii vähe ja miskit tuleb ju enne päris lõppu veel. Kõik see toredus tuleb kirja panna, et jääks ka meelde. Ikka mõelgem sedamoodi: klaas on pigem pooltäis kui pooltühi :D

Tean, et saate nüüdsest ise oma eluga hakkama. Lühike iseseisva elu ABC kõlaks nii: valed valikud on muide lubatud, sest alati on võimalik uuesti valida; julge peab olema ja enda südant peab kuulama (endale valetamine on patt) ning liiga tõsiselt ei tohi ka elu võtta. Kui ma ise veel koolis käisin, siis kirjutati sõpradele nn salmikutesse „Mida soovida võiks sulle, kui teadmata on tulevik, kui saatus soovitusi kuulab, siis soovin – ole õnnelik!“. Kohutav kliše, aga tõsi. Seda soovin ka teile, mu armas 12.H, tundke see aeg-ajalt sülle kukkuv õnn ära ja hoidke teda enda juures nii kaua, kui saate.

Teie klassijuhataja
 Tiina

PS! Raamatusoovitusi võib minult ka pärast lõpetamist küsida ;)

12.S - Erinevus on meie klassi erilisus!

Iga lõpetav klass jätab alati oma iseloomu ja tegemistega jälje kooli ajalukku. Nähes alguses meie klassi nimekirja, käis nii mõnelgi sotsiaalklassis õppima asuval õpilasel peast läbi vaid üks mõte "Kas saab veel hullemaks minna?". Kas on võimalik üldse leida mingisugunegi ühtsus, kui enamus nimesid nimekirjas on võõrad ning huvide ja maailmavaadete poolest nii erinevad? Algu oli raske ning gümnaasiumi lõpetamine tundus selle tõttu olevat VÄÄÄGGAAA kaugel. Nüüd on käes aga lõpp ning peab tõdema, et isegi meie veidrustele ja omapärasustele oleme jättnud üsna suure ja meelde jääva jälje.

Alustame sellest, et meie oleme esimene klass, kes alustas ja lõpetab sotsiaalsuuna. Meie klassi rikastasid algselt 22 värvikat isiksust, nüüdseks on meid järele jäänud 17 tugevat ja vaprat. Kuhu kadusid aga need viis õpilast meie klassist? Hea küsimus, ega me ise ka päris täpselt ei tea, kuid arvatavasti leidsid nad enda jaoks paremad jahimaad, mida minna vallutama. Kui meie klassist lahkus esimene õpilane, siis teadsime, et see ei jää viimaseks. Naljavihuks arutasime ja tegime pakkumisi selle osas, mitu õpilast istub lõpuks Wiedemanni spordihoones ning saab direktorilt lõputunnistuse. Võib vist julgelt väita, et kümnendas klassis esines vaid üksikuid päevi, mil meie klass oli tundides kohal täies koosseisus. Näiteks kui puudusid kaksikud, oli Anette koolis. Kui puudus Anette, olid kaksikud koolis. Lõbus kassihiire mäng, kas pole? Isegi pildistamisel ei ole kaamerasilm suutnud kõiki õpilasi tervikuna pildile püüda. Ikka voolas keegi oma rada. Esimeses tunnis polnud õpetajatel kunagi mõtet puudujaid enne tunni lõppu märkida, sest tunni alguses klassis viibivale viiele õpilasele võisid tunni jooksul tilkuda juurde veel mõned unised õpilased, kes kõik leidsid erinevaid vabandusi selle kohta, miks nad hilinesid.

Paljudele võis jääda mulje, et meie klass ei toimi üldse ühtsena ning seda ei juhtu veel niipea, mil meie klassis valitseb meeldiv, toetav ja rahulolev õhkkond. Ega need inimesed alguses oma arvamustega mööda ei pannudki. Nüüd kolmandal aastal, kus meil hakkasid mõnede õpetajatega kursused läbi saama, pidasid nad meile n-ö lõpukõne, kus lisaks edu soovimisele tuletasid nad meile meelde seda, kui erilise klassiga meid õnnistatud tegelikult on - me kõik oleme nii erinevad ja see ongi meie tugevus. Siinkohal saab tuua paralleeli hästitoimiva firmaga, kus iga liige on spetsialiseerunud teatud valdkonnale ja panustab oma teadmiste ja oskustega ühtsesse meeskonnatöösse. Nii ka meie tasakaalustame üksteist ning teame täpselt, kes mis alal tugev on. Spordialal on meie raskekahurvägi Eric, Mursal, Andrea ja Hanna. Füüsika ala

Foto: Mattias Metsalu

spetsialistid on Eduard ja Jõgi. Mata ja keemia tundides on taibukas Ele-Riin. Andrei ja Hendrik on suured ajaloo huvilised. Richard on aga meie klassi tõeline businessman, kelle motoks on naljaga pooleks „eat shit and die“. Muusikalisi laineid paneb võnkuma Mattias. Anette tugevusteks on vaidlemis-, filosoferimis- ja argumenteerimisoskus. Karmeni leivanumbriks on parimad kirjandid. Liza tunneb huvi kunsti vastu, mis väljendub tema vihikutes olevatest joonistustest. Aljona pakub tuge vene keelega seotud teemadel. Albert särab valdkonnas, mis puudutab masinaid ja nende ehitamist ning vajaduspõhiselt pakub meile ka taksoteenust. Lisaks meie multitalent Brita, kes oskab reaalselt kõike!

Kogu seda ettevõtet koordineerib meie armas klassijuhataja Tiit. Uskumatul moel on ta vastu pidanud kõik meie tõusud ja mõõnad - müts maha talle selle eest. Isegi kui paljud meist ei puutunud temaga kokku tunni kontekstis, siis koolikoridoris nähes ikka peatusime ja ajasime paar sõna juttu. Talle läks väga korda see, kuidas meil läheb ja vajadusel utsitas meid tegutsema, kui oli näha meie alamotiveeritust õppimise või kooliüritustest osavõtmise osas. Kindlasti jäävad meile meelde kooliaasta algused, kui 1. septembril pakkus Tiit meile ikka ja jälle samovarist teed. Oli ikka eriline tunne küll saada tundma õppida rohkem vene kultuuri ja kombeid. Me hindame kõrgelt tema rahvusele iseloomulikku lahkust ja heatahtlikkust, millega ta kõik need kolm aastat meid ümbritses, andes kinnitust, et jätkab seda ka edaspidi ning on alati meie jaoks olemas. Klassijuhatajana oskas ta välja tuua õpilasele omased tugevused, väärtused ja julgustas neid positiivseid külgi endas hoidma ja veelgi rohkem arendada. Oleme Tiitule väga tänulikud märkamise ja hoolimise eest!

Klassi tugipunktideks olid veel ka õpetajad Kalle ja Kadri. Kalle on seigeldud läbi pea kõik Läänemaa paigad ja rohkemgi veel, tema on olnud meile rohkem kui õpetaja või suunajuht, tema on meie motivaator, kes alati julgustab meid õigete sõnadega. Näiteks kui Mattias muretsetes, mis temast tulevikus saab, olles kindel, et kõlbab vaid Rimi kassapidajaks (ei midagi isiklikku), mille peale Kalle aga lausus: „Isegi kui sa oleksid kassapidaja, siis sellisel juhul parim kassapidaja - teeksid ka sellel alal karjääri.“ Ükski tund ei möödunud ilma vestlusringita, rääkides, kuidas kellelgi läheb. Kalle peale saab alati loota - olgu siis puudu kas Mursalil kohviraha või Jõgil jalanõud, ilma milleta on ebamugav tuletõrjeõppuse ajal evakueeruda. Meie klassile on une pealtki selge, et Kadri tunnis on kalkulaatori või joonestusvahendite rentimine kõrgelt maksustatud - 5,50 + käibemaks (NB! Teenusepakkujal on õigus teha hinnakirjas muudatusi). Aga kodusiaia õunu võis võtta laualt iga kell nii palju, kui süda ihkas. Üheks meelde jäävamaks mälestuseks Kadriga jääb 11. klassi lõpus tinaga õnnevalamine, tänu millele leidsid kõik oma õnne, et minna rahuliku südamega vastu suvisele koolivaheajale. Meie klassi ja Kadri vahel säilis gümnaasiumi lõpuni usaldus, seega kuulas ta ära kõik meie mured ja rõõmud ning vajadusel oli meile alati moraalseks toeks. Muidugi oleme oma klassiga tänulikud ka meie teistele koolitõotajatele, kes on pannud meid lindude moodi lõõritama, söönud meiega viimases tunni puhul MANGO-PASSIONI jäätist (40% vähema suhkruga), toetanud Playbacki etteastete tegemisel, jaganud fun fact'e, mis meie silmaringi on laiendanud, ning suutnud meid panna entusiastlikult tunnis kaasa töötama. Teeme teile kõigile tänutäheks pika pai ja palava kallistuse, SUUR AITÄH!

**-Mattias Metsalu ja
Anette Valk**

Tiiu oma kollektiivist

Alati lahke õpetaja Tiiu saadab oma klassi uude ellu südamlike soovidega.

Koolis võib Tiiut kohata naerusuise ja headust kiirgavana. Tema elutargad mõtted oma klassile on kõigile jagamist väärt.

Minu soovid teile, 12.S, eluteele

Minu kallid, armastatud, kõige omapärasemad, omamoodi andekad ja avameelsed õpilased!

Ja ongi jõudnud lõpusirgele teie viimased päevad meie gümnaasiumi seinte vahel, kus te olete veel meie kooliriigi täisväärtuslikud elanikud. Paraku on jäänud väga vähe aega enne, kui te lahkute sellest majast, mis on, ma loodan, teile selle kolme aasta jooksul koduseks saanud. Selja taha jäävad mõned eksamid, muretsemised, esimene armastus ja esimesed pettumused, esimesed avastused ja esimesed elukogemused. Kool jääb teie mälestustes kõige helgemaks ja rõõmsamaks mälestuseks, vaatamata sellele, et mõnikord ei läinud kõik sujuvalt ja libedalt. Oli õnnestumisi ja ebaõnnestumisi, rõõme ja muresid. Aga te saite hakkama ja mul on teie üle hea meel.

Teid ootab ees uus tee koos uute kohtumiste ja lahku minekutega, uute tõusude ja mõõnadega, uute unistuste ja põlevate südametega. Olgu uus tee teie jaoks edukas. Kuid mida tähendab olla edukas? Lubage mul selle üle mõtiskleda. Raha ja karjäär on muidugi head, kuid see pole veel kõik! Edukas inimene teeb seda, mida armastab. Seetõttu soovitän teil valida eriala, mis pakub teile rõõmu. Edukas on see, kellel on ajaproovile vastu pidanud sõbrad. Hinnake ja hoidke oma kooliaja sõpra! Edukad inimesed hoolivad alati oma tervisest. Elage mõistlikult ja hoolitsege enda eest! Need, keda saadab edu, ei karda langetada raskeid otsuseid. Olge otsustavad! Edukas inimene oskab öelda „Ei!”, kui temalt küsitakse midagi, mis on tema põhimõtete vastuolus. Õppige seda! Inimesed, kes on edu saavutanud, on tänulikud neile, kes neid eesmärgi saavutamisel aitasid. Ärge unustage oma õpetajaid! Ja viimane asi: edukas inimene on see, kes alati ja igal ajal igale poole jõuab. Nii et olge täpsed!

Jääge endale ja oma elu juhiste truuks. Olge sõpradega üllad, halba soovijatega leplikud, oma pere ja sõprade eest hoolitsevad, vanemat põlvkonda austavad. Pidage meeles head, unustage solvangud, täitke iga päev oma hinge teadmiste sooviga, ärge laske oma annetel tuhmuda, sütitage uusi tähti ja siis toob iga päev teile rahulolu. Täna teid mõistva suhtumise, vastastikuse abi ja südamliku lahkuse eest! Lennake uude ellu ja olge õnnelikud!

- Aliis

Foto: Demis Teral

LÜG PLayer Gala
19.11.2020 | Foto Markus Sein

Foto: Markus Sein

Iga kord, kui käisin Varje juures järeltööd tegemas, oli tal olemas toidukarp, kus ta võttis terve tomati välja ja lihtsalt sõi seda.

Õppisime Renataga *passive* vorme ning kui keegi otsustas küsida, mis see *passive* on, siis saime vastuseks „*Passive is passive*”. Tegelikult ju lootsime sealt mõningat selgitust saada selle kohta, mis see on.

Õpetaja Mall ütles meile kümnendas, et ta teeb meile kohe tunnika, kui me tema vererõhu normist kõrgemale ajame.

Oli Maret Järveotsaga eesti keele tund, meedia teema. Ta rääkis uudisžanrist ja üksiku lause kontekstist väljatoomisest kui inimeste mõjutamise trikist. Tõi näiteks ühe uudise, kus räägiti õpetajatest ning päästetöötajatest ning tõi sealt kontekstist välja sellise lause: “Kui sa oled õpetaja või päästetöötaja, siis sa oled lihtsalt loll”.

Kadri ütles meile sellise värvika lause, kui ta sai mitmeid valesid vastuseid oma küsimusele: “Mõtlen korra, kurat küll... räägiks nagu oma lapsele”.

Peatoimetaja: Birgitta Vare

Toimetajad: Aliis Vatku, Erko Puskar, Rasmus Kuslap, Marko Suitsberg, **Liisalota Kroon**, Liisi Suitsberg, Mattias Metsalu, Anette Valk, Karl-Alex Sokolov, Sander Kollom, Marlene Schwindt

Juhendaja: Tiina Brock

Kujundaja: **Martin Noot**, Sander Põldmaa

* 8.LEND